

In Memoriam:

SZABÓ MARGIT

1924–1998

Izgalmas dolog jelen lenni valaminek a keletkezésénél, részt venni valamiben, ami addig nem volt, hagyományokat teremteni azok számára, akik csak később kapcsolódnak be az eseményekbe. Margitkának — munkatársai emberemlékezet óta így nevezték — megadatott ez a lehetőség. Amikor friss matematika-fizika szakos tanári diplomájával 1951-ben a Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézet munkatársa lett, alig fél év után át-helyezték az akkor létrehozott geoelektromos osztályra, így a kezdetektől fontos szereplőjévé vált a hazai geoelektromos vizsgálatoknak. Kezdetben topogeodéta volt, később észlelő, majd kiértékelő lett. Közismert kezűgyessége miatt „társadalmi munkában” évekig ő készítette az osztály végső rajzos dokumentumait.

Virtuóz módon kezelte a két- és háromréteges görbeseregeket, munkásságának három évtizede alatt több garnitúra is elkopott a kezei között. A vertikális elektromos szondázások mérési görbéinek kiértékelésben szerzett gyakorlata tekintetében egyedül áll a szakmában. Aktívan közreműködött az ez irányú fejlesztési törekvésekben. Hatalmas

gyakorlata volt a görbetorzulások felismerésében. Munkatársai úgy érezték, hogy a szimmetrikustól eltérő földtani felépítés esetén egyszerűen elképzeleli, hogy a feltételezett körülmények között hogyan is kell folynia az áramnak, és a torzult áramtér a mérési görbe mely szakaszain okoz dudorokat vagy horpadásokat. Nem egy, általa kiértékelte görbét használtak fel utóbb a korszerű számítógépes eljárások próbafuttatásai során. Mindig nagy derűtséget keltett, amikor a számítógép Margitka felfogásával azonos végeredményt jelzett.

Férje, gyermeke sohasem volt, környezete mégsem érezte őt magányosnak. A szülők és testvérek, de legfőképpen a munkatársak között megtalálta élete értelmét. A közös csoportmegmozdulásokat nagyon szerette, gyakran ő kezdeményezte azokat, részt vett szervezésükben is. A terepi huncutságokat nagyon szerette és soha sem sértődött meg, ha ő volt a huncutkodás célpontja. Harsány nevetését nem felejtik el, akik együtt dolgoztak vele, keze nyomát pedig még sokáig őrizni fogja a rengeteg kiértékelési jegyzőkönyv.

Fejes Imre

